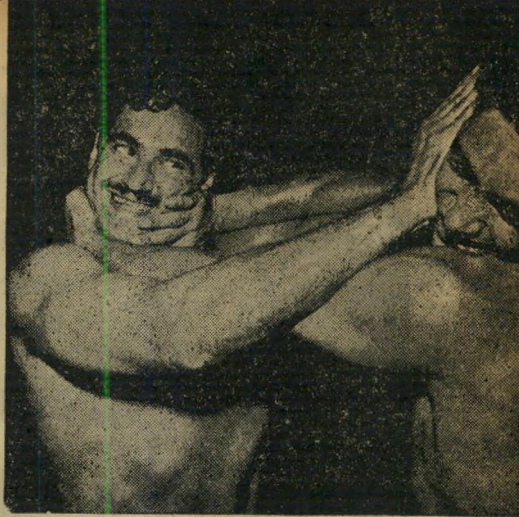

שפירא נגד הלפרין:

כפיפת רגל

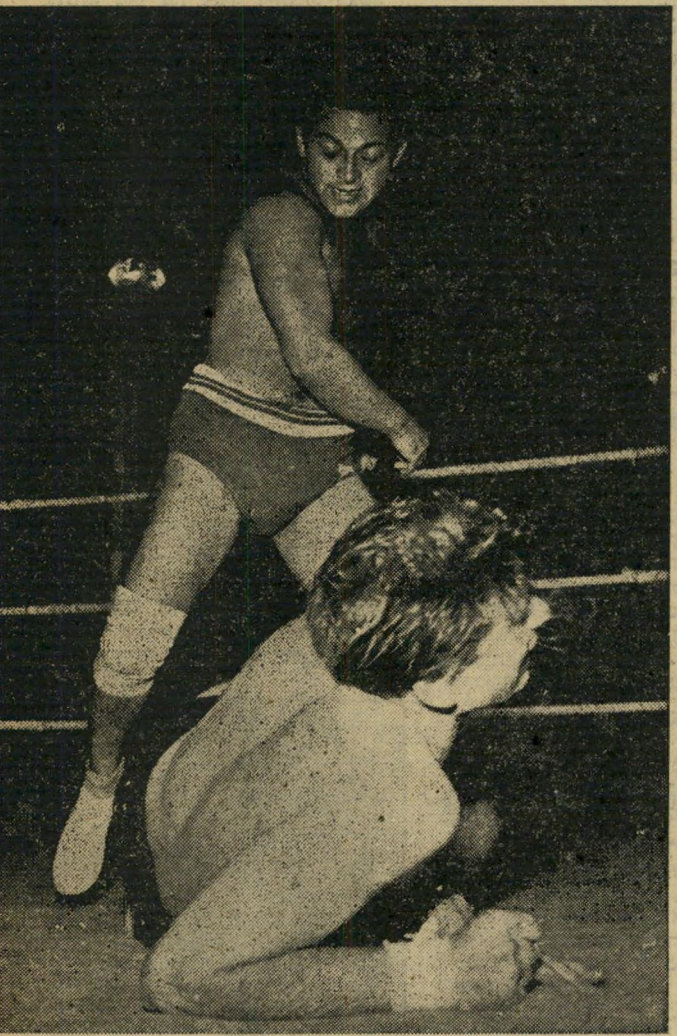

לחיצת ראש

מה זה "תפוס=כפי יכולתך"?

בחצרות
מלכי פרעה

לפני אלפי שנים פיתחו המצרים את ספורט ההתאבקות * היוונים הכניסו את ההתאבקות למשחקים האולימפיים * תמיד השתדל יריב אחד להפיל את השני לקרקע * ההגבלות היחידות התבטאו באיסור נשיכות * נקבע כי המנוחה הוא זה שכתפיו נוגעות משך 2 שניות רצופות בקרקע * אך באמצע המאה שעברה נודדה צורת ההתאבקות חדשה במערב הפרוע: "תפוס=כפי יכולתך" * היא לא הטילה שום איסור על אחיזות ותפיסות * משך שלוש סיבובים של שלוש דקות כל אחד תפסו היריבים איש ברעהו * ספורט ההתאבקות התנוון והפך להצגת קרקס רגילה בה דופתות זרועות שריריות בכוונה אחת בלבד: לשעשע את קהל הצופים.

ההתאבקות כוללת אלף אחיזות. כך קבעו בזמנו חוגי הספורט במצרים הקדומה. הקהל שתפס במוצאי השבועות את מחצית המקומות בזירה הרמת-גני בא לחזות בסוג ההתאבקות שא הצליח לעבור בקלות ממצרים לישראל, הובא במשלוח עקיף מאד (ראה לעיל) על-ידי מר ישראל הנצחי, רפאל הלפרין, מארצות-הברית.

הלפרין התמודד עם מדריך גורו של המשטרה הצבאית לשעבר, עותיאל שפירא, וגילה בכך חדשות חדשות: בדרכה הארוכה הפכה ההתאבקות לתפוש כפי יכולתך ולאף האחיזות נוספה אחיזה אחת נוספת: אחיזת עיניים.

"ההתאבקות", אמר אחד הצופים בבטחון, "זה שאתה יכול לתלוש אוויר ליריב שלך, להוציא לו רגל ולשים במקומה מטאטא ורק אחר כך לשאול את השופט אם הכל היה בסדר."

צילילי ואלס וינאי, האדם השלישי, שיר הסרט אננה וסתם טאנגו שמו קץ לויכוח, בישרו את הופעת בחורי מפון שמשון ההלפרני. הם מציגים להטוטי אימון של הזירה, ממלאים כמה רבעי שעות בהרמת צינורות לבנים שבקצותיהם גלילים אדומים. לבסוף מתחילה המערכה הראשונה: רק זירת הקרשים נשארת מוארת וכמה "בחורים" עונדי סמל מכון שמשון כמובן, מטאטאים מהזירה את הנסורת שהביאו אליה המתיימרים לגופות המושלמים.

הכרזה שמאלית. האור באולם כבה, אור הזירה מתעצם. שני המתאבקים הידועים מחוץ-לארץ (הונגריה, 1945) עולם. ג'ורג' אמורי עסוף מגבת עולה ראשון. הקונפרנסיה, משה ואלין, מכריז: "64 קילו!" (צופה משומס: "עוד חצי קילו ויהיה בן-אדם!") אחרי מופיע רוברטו גרין הקטן בבגדיים כחול ובתבושת אלסטית על ברכו. חוסר פרופורציה מוחלט בגובה. אבל אין דבר. הגיף נטוי קדימה ב-45 מעלות. הידים מושטות עוד יותר. ג'ורג' תופס בראשו של רוברטו, מנסה להבריגו. ההברגה היא כנראה שמאלית, כי זה לא הולך לג'ורג'. רוברטו עומד על קצה אצבעותיו, תופס בצווארו של ג'ורג' ומחפכו. השערות הארוכות מתפוררות, מגלות את ניצני הקרחת. ג'ורג' הגבוה קם, מכניס לרוברטו מכה בסנטר. רוברטו מחזיק את בטנו בכאב. מכאן ואילך — אי סדר מופתי. אחד מנסה להפטר מהשני ולהשליך אותו מבד לחבלים אל הקהל הרחב.

אחד מהקהל רוצה לראות "סאלט" ו. רואים סאלט: ידים רגלים, צפרניים, אוזניים, שפתים, עיניים, שערות. הכל מסתבך לגוש מפותל אחד. הראש של הגדול בין הרגליים של הקטן, רועד כמסוטלת. השופט קובע שהכתפיים שלו נוגעות בריצפה המלוחת (קהל רואה רק כתף אחת). שלוש דקות על הריצפה בידו הגרומה של השופט קובעות ש"ש שניות. הנצחון לרוברטו הקטן. גונג. רוברטו מרים את ידיו: מסתובב. קד. תודה רבה!

שיא ההצגה: אחרי התרוצצות רבה ומעייפת נוחת ג'ורג' אמורי נחיתת אונס בדירה, כתוצאה מזריקה דינמית של יריבו, רוברטו גרין, כעבור שנות ספורות מדד ג'ורג' את השטח בכתפיו הצרות, הפסיד בקרב.

